

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.300/2010/7.sz.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2010. június 16-án megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette az alábbi

ítéletet:

A jelentős mennyiségű kábítószerre, bűnszövetségben elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2009. november 9-én kihirdetett 6.B.278/2008/326. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében megváltoztatja a következők szerint.

VIII.r. vádlott cselekményét a Btk. 282.§ (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pont szerinti kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti és a vele szemben első fokon alkalmazott pénzmellékbüntetést mellőzi.

Egyebekben az első fokú ítéletet a fellebbezéssel érintett I.r., II.r.,VI.r., VII.r., VIII.r., X.r. és XI.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I.r. vádlott helyesen 2005. szeptember 30-tól volt előzetes letartóztatásban.

A másodfokú eljárásban 22.500 (huszonkettőezer-ötszáz) Ft - az államot terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás:

Az első fokú ítéletnek a fellebbezéssel érintett vádlottakat érintő rendelkezései

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban a 2009. november 9-én kihirdetett 6.B.278/2008/326. számú első fokú ítéletében

I.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/C.§ (2) bekezdés, (3) bekezdés II. fordulat, (4) bekezdés II. fordulat] miatt 6 év 6 hónap börtönre és 7 év közügyektől eltiltásra;

II.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/C.§ (2) bekezdés, (3) bekezdés II. fordulat, (4) bekezdés II. fordulat] miatt 4 év 6 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra;

IV.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/A.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (6) bekezdés b) pont] miatt 2 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra;

VI.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/A.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt mint különös visszaesőt 4 év 4 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra;

VII.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/C.§ (2) bekezdés, (4) bekezdés II. fordulat] miatt 3 év 2 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra;

VIII.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/A.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés] miatt 2 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett börtönre és 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre;

X.r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/A.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés] miatt 4 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra;

XI.r. vádlottat szintén társtettesként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette [Btk.282/A.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés] miatt mint különös visszaesőt 4 év 6 hónap börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlottal szemben a Debreceni Városi Bíróság 11.B.2013/2002/40. számú ítéletével kiszabott 5 hónap börtön, **X.r. vádlottal** szemben a Debreceni Városi Bíróság B.3319/2000/10. számú ítéletével kiszabott 6 hónap börtön, eredetileg próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását elrendelte.

XI.r. vádlott esetében a Nyíregyházi Városi Bíróság 8.B.3254/1999/28. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztés vonatkozásában a feltételes szabadságot megszüntette, megállapítva, hogy a terhelt feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az ítéletben az elsőfokú bíróság rendelkezett még az előzetes letartóztatás beszámításáról, a pénzmellékbüntetés átváltoztatási feltételeiről, a lefoglalt nagyszámú bűnjel sorsáról, a vagyonelkobzás és zár alá vétel tárgyában, valamint egyéb járulékos ítéleti kérdésekben, így a jelentős összegű bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet elleni fellebbezések és az azokra tett észrevételek

Az első fokú ítélet ellen egyrészt az **ügyész** jelentett be fellebbezést (332. sorszámú első fokú irat) I.r. és XI.r. vádlott terhére a kiszabott büntetések súlyosítása érdekében.

Az írásban részletesen indokolt jogorvoslatban I.r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabására, IV.r. vádlottnál pedig az enyhítő szakasz alkalmazásának mellőzésére és az irányadó fegyház büntetés-végrehajtási fokozat megállapítására tett indítványt.

Az ügyész ezen túlmenően a megyei bíróság ítéletének indokolását is kifogásolta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a bizonyítékok közül a titkos információgyűjtés eredményeként rögzített azon hangfelvételeket, melyek részben az ügyben védőként résztvevő r ügyvéd beszélgetéseit tartalmazzák.

Az ítéletet másfelől védelmi fellebbezések támadták.

I.r. vádlott a 336. sorszámú első fokú iratban a jogorvoslatot részletesen indokolva a tényállás módosítása, a kereskedést és bünszövetséget megalapozó tényállásrészek mellőzése, enyhébb minősítés, a büntetés enyhítése, a vagyonelkobzás mellőzése és a terhére megállapított bűnügyi költség összegének csökkentése végett, **védője** a 335. számú iratban a tényállás részbeni megváltoztatásáért és a büntetés enyhítéséért;

II.r. vádlott védője a büntetések belső aránytalanságára hivatkozva a szabadságvesztés főbüntetés jelentős mértékű enyhítéséért [337. számú irat];

IV.r. vádlott és védője részbeni megalapozatlanságra hivatkozva, téves minősítés miatt és a büntetés enyhítése céljából [338-339.számú irat] ;

VI.r. vádlott és védője az ítélet kihirdetése után a főbüntetés enyhítéséért [326.sz.jkv.3.o];

VII.r. vádlott és védője az ítélet kihirdetése után szintén a főbüntetés enyhítése érdekében [326.sz.jkv.3.o.];

VIII.r. vádlott védője által téves tényállás megállapítás és minősítés miatt, elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés végett [347.sz. irat];

X.r. vádlott és védője a tényállás téves megállapítása, a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetnének és bünszövetség megállapítása miatt, másodlagosan enyhítésért [340.sz. irat];

XI.r. vádlott és védője a kábítószerrel visszaélésben bűnössé nyilvánítás, valamint a bünszövetségben történő elkövetés megállapítása miatt, enyhébb minősítés, bűnpártolás megállapításáért, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében [341.sz. irat] jelentettek be fellebbezést.

III.r., IX.r. és XII.r. vádlottakkal szemben a megismételt eljárásban az ítélet első fokon jogerőre emelkedett. Az ítélet IV.r. vádlott esetében is jogerőssé vált, mivel a nyilvános ülés megkezdése előtt e terhelt és védője írásban bejelentette fellebbezésük visszavonását. Ügyészi fellebbezés a IV.r. vádlott tekintetében nem érkezett, így a jogerő beállt.

A **Debreceni Fellebbviteli Főügyészség** a Bf.269/2008/17-I. számú átiratában I.r. és XI.r. vádlottak büntetésének súlyosítására irányuló részében az ügyészi fellebbezést fenntartotta, e körben az ítélet megváltoztatására, súlyosabb büntetés kiszabására, a XI.r. vádlottnál az enyhítő szakasz mellőzésére és fegyház végrehajtási fokozat megállapítására,

egyéb részekben az ítélet helybenhagyására tett indítványt. A vádhatósági jogorvoslatnak az ítélet indokolását kifogásoló részét azonban már nem tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság indokaival egyezően akként foglalt állást, hogy védő beszélgetéseit rögzítő telefonbeszélgetések felhasználását a Be.206.§ (6) bekezdése valóban kizárja.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli észrevételében foglaltakat fenntartott. A fellebbezéssel élő vádlottak, illetve védők a perorvoslataikat szintén fenntartották.

- - -

Az ügyészi fellebbezés nem, a védelmi fellebbezések közül pedig csak VIII.r. vádlott jogorvoslata volt részben alapos.

A felülbírálat

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (1) bekezdése alapján - a Be.349.§ (1) bekezdésre figyelemmel a fellebbezéssel érintett vádlottakra nézve - teljes terjedelemben felülbírált.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság a bizonyítási eljárást a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásait szem előtt tartva, rendkívül alaposan, nagy gondossággal folytatta le. Nem vétett abszolút eljárási hibát és olyan lényeges relatív eljárási szabálysértés sem történt, mely az érdemi elbírálást kizárná, ilyenre a fellebbezők sem hivatkoztak.

Kisebbségi eljárás szabálysértésre sor került ugyan tanú kihallgatásakor [138.sz.jkv.55.o.], amikor a bíróság a Be.82.§ (1) bekezdés a) pontjában írt figyelmeztetést és a tanú arra adott válaszát *megelőzően* hozta meg a 138/XII. számú végzését nevezett kihallgatásának mellőzéséről. Az ügyész helytálló észrevétele után azonban az eljárási hiányosságot azonnal orvosolta és a törvényi figyelmeztetést és a tanú válaszát követően jogosan állapította meg a hatályon kívül helyező végzés iránymutatásának is megfelelően, hogy a mentességi joggal élő tanú kihallgatásának nincs helye.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget téve helyes és hiánytalan, azaz megalapozott tényállást állapított meg, mely a Be.351.§ (1) bekezdése értelmében a másodfokú ítélet alapját is képezte.

A megyei bíróság a lényeges bizonyítékokat megvizsgálta, sőt ezen túlmenően a tényállás teljes körű felderítése, a vádlotti védekezések ellenőrzése érdekében már szinte nyomozati jellegű cselekményeket végzett.

A tényállás csak egyes vádlottak személyi körülményeit illetően egészítendő ki, illetve helyesbítendő a Be.352.§ (1) bekezdése alapján.

- I.r. vádlott jelenleg már nős családi állapotú.
- VIII.r. vádlott 2008. május 6-a óta az AUTOCHEM Kft-nél áll munkaviszonyban.

- XI.r. vádlott a vádbeli időszakban pultosként dolgozva fizetése mellett borravalóból is tett szert jövedelemre, melynek összege azonban pontosan már nem állapítható meg, de jelentősebb anyagi fedezetet nem jelentett.

A tényállást az ítélet tábla részben a nyilvános ülés adatai, valamint a VIII.r. vádlott védője által csatolt okirat alapján egészítette ki. XI.r. vádlott pultosként dolgozott a perbeli időben, így levonható a ténybeli következtetés, hogy borravalóhoz is jutott, mindez azonban jelentősebb összeget nem tehetett ki. A tényállás kiegészítése az első fokú bíróság ténybeli következtetéseit, a konkrét tényállási pontokban írtakat nem érintette. A pultosként szerzett jövedelem, akár nagyobb összegben sem zárhatja ki egyébként azt a megállapítást, hogy a XI.r. vádlott kábítószer kereskedelemben fogott I.r. vádlott közreműködésével.

A megyei bíróság tényállási pontonként számba vette a releváns terhelti vallomások, a tanúk vallomásait, a titkos információgyűjtés eredményeképp keletkezett okiratokat. Részletesen számot adott arról, hogy mely bizonyítékot tekint hitelt érdemlőnek s melyeket nem fogad el a tényállás alapjául.

Helytálló a titkos információgyűjtés eredményének felhasználása, valamint ügyvéd lehallgatásával kapcsolatos jogi álláspont is, melyet az első fokú ügyésztől eltérően már a másodfokú bíróság területén eljáró ügyész sem kifogásolt.

A **titkos információgyűjtés** eredményének felhasználására a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően került sor. Kétségtelen, hogy az ítélet tábla a hatályon kívül helyező végzésében külön felhívta a figyelmet e bizonyítékok törvényességének, értékelhetőségének alapos, gondos vizsgálatára, utalva az Alkotmánybíróság 2/2007. (I.24.) AB határozatában kifejtettekre, mely határozat meghozatalára a táblabíróság jelen büntetőtanácsa által kezdeményezett alkotmánybírósági eljárást követően került sor.

A megismételt eljárásra érdemben új körülményt jelent, hogy a Legfelsőbb Bíróság a BKv.74. számú kollégiumi véleményben részletes iránymutatást adott a jogalkalmazás számára a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását illetően, figyelembe véve a hivatkozott alkotmánybírósági határozat rendelkezéseit is.

A hatályon kívül helyezés idején ilyen felsőbbbírósági útmutatás még nem állt rendelkezésre. Kétségtelen, amint XI.r. vádlott védője hivatkozott rá a nyilvános ülésen, hogy a kollégiumi vélemény a jogegységi határozattól eltérően nem rendelkezik kötelező erővel az alsóbb fokú bíróságok döntéseire. A kötelező jelleg hiányának ellenére az ítélet tábla álláspontja szerint a Legfelsőbb Bíróság elvi határozatait, különösen a kollégiumi véleményeket követni kell a bíróságoknak. Így nyílik csak arra lehetőség, hogy a Legfelsőbb Bíróság eleget tegyen alkotmányos kötelezettségének, a jogegység biztosításának. A kollégiumi véleménytől eltérésre ezért az ítélet tábla nem látott alapot, arra csak akkor lenne lehetőség, ha jogegységi határozat, vagy törvénymódosítás tiltaná meg az ügyben folytatott titkos információgyűjtés eredményének felhasználását.

Kétségtelen, hogy a titkos információgyűjtést érintő, egyes, a védelem által hivatkozott rendelkezéseket az Alkotmánybíróság alkotmányellenesnek nyilvánította. A megsemmisített

normák alapján végzett titkosszolgálati eljárásban keletkezett bizonyítékok felhasználását azonban csak az indítványtétellel érintett konkrét ügyben tiltotta meg.

A már idézett Bkv.74. számú vélemény pedig kimondja, hogyha a titkos információgyűjtésre az alkotmánybíróági határozat meghozatala előtt az akkor hatályos jogszabályok betartásával került sor, az információgyűjtés eredménye bizonyítékként figyelembe vehető, sőt figyelembe is kell venni a helyes tényállás megállapíthatósága érdekében.

Az Alkotmánybíróság határozata tehát nem zárhatja ki jelen ügyben a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását. Az ítéletábra nem észlelt olyan eljárási szabálysértést a eljárási cselekmény idején hatályos perjogi rendelkezéseket szem előtt tartva, mely kizárná a kérdéses bizonyítékok felhasználását, ezért a X.r. és a XI.r. vádlottak védőjének érvelését nem találta alaposnak.

A XI.r. vádlott védője utalt rá, hogy a Btk.78.§ (4) bekezdésének szabálya nem teszi lehetővé az operatív eljárásban beszerzett bizonyítékok érdemi értékelését.

Tény, hogy az Alkotmánybíróság a már felhívott egyes szabályok alkotmányellenességét állapította meg. Önmagában azonban e tény, figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság álláspontjára is, nem vonható a Be.78.§ (4) bekezdés körébe. Ellenkező álláspont a jogbiztonságot veszélyeztetné.

A XI.r. vádlottnak az I. tényállással kapcsolatban kifejtettek kapcsán az ítéletábra a következőket jegyzi meg. Az első eljárásban a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság Elnöke által kibocsátott igazolás (111. sorszám) és a megismételt eljárásban kiadott igazolási okirat (172.sorszám) között nincs olyan érdemi eltérés, mely a titkos információgyűjtés eredményének felhasználását kizárhatná. Kétségtelen, hogy az első okiratban a hívószámú telefon használójaként konkrétan XI.r. vádlott szerepel, a második igazolásban pedig e mobil telefonszám használójaként az igazolást kibocsátó Attila keresztnevű személyt jelölt meg.

A rendelkezésre álló adatok alapján azonban kétséget kizáróan megállapítható, hogy a kérdéses telefonszámot a XI.r. vádlott használta és az ő beszélgetéseinek lehallgatására került sor. Az I. tényállással összefüggően végzett lehallgatásra pedig az engedély törvényes, mert a jelzett telefonszám lehallgatására a Debreceni Városi Bíróság a 2004. június 28-án kelt . számú végzésében engedélyt adott 2004. június 29-én 8 órától 2004. augusztus 10-e 8 óráig.

A XI.r. vádlottat érintő lehallgatás eredménye pedig az irányadó szabályok szerint az elkövető társakra is felhasználható. A bizonyíték felhasználhatóságát nem érinti ezért, hogy I.r. vádlott hívószámú mobil telefonjának lehallgatására 2004. július 3-a és 2004. július 5-e között nem volt engedély.

A titkos információgyűjtés eredménye egyébként csak egy, bár fontos rész a bizonyítékok sorában, mely mellett nyilván nagy jelentőséggel bírnak a tanúvallomások, a lefoglalt kábítószer, mint tárgyi bizonyíték, és részben a terhelti vallomások is.

Az elnöki igazolásokban a védő által jelzett kisebb eltérések tisztázására egyébként nincs érdemi indok, de lehetőség sem, mivel az igazolás alapjául szolgáló okiratok minősített adatokat tartalmaznak, melyeket a hatályos normák szerint még a perbíróság sem ismerhet meg. Ezt ugyan a táblabíróság tanácsa kifogásolta a már hivatkozott alkotmánybíróági határozathoz vezető indítványában, de az igazolás kibocsátással

összefüggő szabályozás nem bizonyult alkotmányellenesnek és a jelenlegi, új szabályozás részét is alkotja.

Az első bírói mérlegelés tehát kifogástalan, azzal a másodfokú bíróság is egyetértett. A vádlottakra kedvezőbb, eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezések a bizonyítékok értékelésén keresztül támadják a megalapozott tényállást, ami eredményre nem vezethetett, tekintettel arra is, hogy a tényállás helyessége esetén a másodfokú perben eltérő tények megállapítására, a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs perjogi lehetőség (Be.351-352.§).

A védelem konkrétan az I., III. és IV. tényállásban megállapítottakat sérelmezte. Az előbbi részletezett törvényi szabályozás értelmében a védelmi fellebbezések nem voltak alaposak. Az elsőfokú bíróság e három tényállásnál is rendkívül alaposan, nagy gondossággal vetette össze a bizonyítékokat. Az első bírói mérlegelés törvényes, annak megváltoztatására nincs ok és törvényes lehetőség sem.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét is igen részletesen, alaposan, színvonalasan teljesítette. A jelentős számú bizonyítékot felsorakoztató, bonyolult ténybeli megítélésű üggyhöz igazodó, nagy terjedelmű ítéletben több mint száz oldalon keresztül adott számot a bizonyítékok értékeléséről. Az indokolás helyes és csak igen kismértékben szorul helyesbítésre a következők szerint.

A másodfokú bíróság mellőzi az ítélet 128. oldala első bekezdésének utolsó két mondatát, melyben a bíróság utal I.r. vádlott védőjének perbeszédére, a „védekezési hazugságra”, valamint arra, hogy a bíróság mindezt megnyugvással tapasztalta. A bíróság meggyőződését a védői perbeszéd természetesen befolyásolhatja, megerősítheti. Nem a bírói határozatba illő azonban a megnyugvásra utalás, mint ahogy az sem, hogy a védő által felhozottakat a bíróság a terhelt terhére értékeli. Ezen okok miatt a másodfokú bíróság a jelzett indokolásrészét mellőzte.

E kis résztől eltekintve azonban az indokolás mindenben perrendszerű, logikus, részletes, jól áttekinthető a bizonyítékok nagy számának és ellentmondásainak ellenére, kiegészítést nem igényel.

A minősítés felülbírálata

Elsődlegesen megállapítja az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a Btk.2.§-ra is figyelemmel a bűncselekmények elkövetésekor hatályos büntető törvényt kell alkalmazni.

Az anyagi jogi normák ugyanis az elkövetést követően szigorodtak az elsőfokú elbírálás idejére, mely szigorodás fokozottan jelentkezik a másodfokú eljárásra. Az elbíráláskor hatályos törvény csak akkor alkalmazható, ha enyhébb, mint az elkövetéskor hatályos norma, mely jelen esetben nem állapítható meg.

Az ítéletábra ezért valamennyi vádlottnál az elkövetéskor hatályos törvényt alkalmazta.

A megyei bíróság helytállóan következtetett a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére és **VIII.r. vádlott** IV. tényállásba foglalt cselekvőségének kivételével törvényes a cselekmények minősítése is.

Az ítélet 36. oldalának első bekezdésében a IV. tényállási pont alapos megállapítása szerint VIII. vádlott nem volt tisztában a hollandiai utazás valós céljával, arról röviddel a hazaindulásuk után értesült VII.r. vádlottól. A jelentős mennyiségű kábítószer gépjárműben kialakított speciális rejtékhelyre történt elrejtéséről tehát a hazaút során szerzett tudomást. Mégis közreműködött az autó vezetésével és navigálásával a kábítószer Magyarországra csempészésben.

Annak megítélésénél azonban, hogy valójában mire terjedt ki a VIII.r. vádlott szándéka, nem hagyható figyelmen kívül az a tényállásban szintén alappal rögzített körülmény sem, hogy a kábítószer rendeltetési állomására, így Debrecenbe hazaérkezést követően a VIII.r. terheltet kérésére azonnal hazavitte I.r. vádlott. Eközben VI.r. és VII.r. vádlottak az országba behozott kábítószert tárolási helyére vitték azzal a gépjárművel, melyben VIII.r. vádlott mindvégig utazott. A VIII.r. vádlott ez utóbbi cselekményben nem működött tehát közre. Így arra sem vonható következtetés, hogy a kábítószerral való későbbi kereskedéssel, vagy legalább a forgalomba hozattalal egyetértett volna.

Emellett VIII.r. vádlott birtokából sem kábítószer, sem annak kiméréséhez, tárolásához, de még fogyasztásához szolgáló eszközök sem kerültek lefoglalásra. E vádlott terhére a kifejtettek miatt a kereskedés, vagy a forgalomba hozatal kísérlete az egyébként megalapozott tényállás alapján nem állapítható meg. Nincs arra ugyanis sem közvetlen, sem közvetett bizonyíték, hogy a vádlott szándéka a kábítószer eladására, terítésére kiterjedt volna. Erre megalapozottan ténybeli következtetés sem vonható.

A VIII.r. terhelt által kifejtett, tényállásban konkretizált magatartás viszont nyilvánvalóan büntetőjogi értékelést igényel. A terhelt kábítószer csempészéséről történő tudomásszerzését követően kifejtett autóvezetői cselekvőségéből, az előzetes tudomásának hiányából, és az elkövetés után tanúsított magatartásából kizárólag arra vonható egyértelmű jogi következtetés, hogy a kábítószer országba behozatalával /csempészésével/ egyetértett, abba belenyugodva cselekedett. Ezt meghaladó szándéka azonban bírói bizonyossággal nem igazolható.

Annyiban viszont helytálló az első bírói álláspont, miszerint a VIII.r. vádlott szándéka azt átfogta, hogy jelentős mennyiségű kábítószer országba behozataláról van szó. Az elkövetés összes körülményei, így a külföldre utazás, annak szervezettsége, a kábítószernak a VII.r. vádlott gépkocsijában kialakított rejtékhelyre való elhelyezése egyenként és együttesen is azt igazolják, hogy a VIII.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a csempészet nagyobb mennyiségű kábítószert érint.

A másodfokú bíróság ezért VIII.r. vádlott IV. tényállásbeli cselekményét a Btk. 282.§ (1) bekezdésében meghatározott, de (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő, az országba hozattalal, jelentős mennyiségű kábítószere elkövetett kábítószerral visszaélés büntetnének minősítette, mely bűncselekménynek önálló tette.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2007. jogegységi határozatának III.3.a) pontjában írt iránymutatás szerint ugyanis, ha nem vonható le következtetés az elkövető forgalomba hozattali

szándékára, akkor nem forgalomba hozatallal elkövetett, hanem valamely fogyasztói típusú elkövetési magatartással megvalósuló kábítószerrel visszaélés befejezett alakzatát kell megállapítani.

A VIII.r. vádlott önálló tettességének megállapítását indokolta, hogy I.r., VI.r., és VII.r. vádlottak bírói bizonyossággal megállapítható szándékán túlterjeszkedve egyben többlet és más törvényi tényállást kimerítő elkövetői magatartást is tanúsítottak, ezért cselekvőségük is másként, súlyosabban, egyben társtettesként elkövetettnek minősül.

I.r., II.r., VI.r., VII.r., X.r. és XI.r. vádlottak cselekményének minősítése mindenben megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a tényállás gondos megállapítását követően helyesen foglalt állást valamennyi vádlottnál a terhükre róható kábítószer mennyiségéről. Nem tévedett a kábítószer függőség megállapításakor és egyes esetekben azok elvetéséről sem.

Helytállóan ismerte fel a bünszövetség létesülését, az I-II.r., valamint a X-XI.r. vádlottaknál a kereskedéssel elkövetést és nem tévedett, amikor nem állapította meg a bünszervezeti elkövetést.

A megyei bíróság a minősítésről is részletes és megalapozott indokolást adott, melynek további kiegészítése szükségtelen.

A büntetéskiszabás

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta és azoknak kellő nyomatékot tulajdonítva a fellebbezéssel érintett vádlottak esetében döntően a bűncselekmények tárgyi súlyához, valamint az elkövetők személyi körülményeihez igazodó, a törvényi rendelkezéseknek megfelelő, tett arányos fő- és mellékbüntetést szabott ki, melyek a Btk.37.§-ban és a Btk.83.§-ban megfogalmazott büntetéskiszabási követelményeknek eleget tesznek.

I.r. vádlottnál a 6 év 6 hónap tartamú börtönbüntetés és a 7 év közügyektől eltiltás eltúlzottan enyhének nem tekinthető, lényeges szigorítását a másodfokú bíróság ezért nem találta alaposnak, az ügyészi fellebbezés így eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság a büntetési tétel felső határához közelítő mértékben, az elkövető körülményeit és az elbírált büntett valós súlyát figyelembe véve szabta ki a büntetést.

Megjegyzendő, hogy e vádlottal szemben legfeljebb 8 évig terjedő büntetés szabható ki. A másodfokú eljárásban olyan új tény, körülmény nem merült fel a bűnösségi körülmények között, mely a büntetési tételhez mérten jelentősnek nem tekinthető 1 év 6 hónapos súlyosítást indokolná.

A jelentős tárgyi súlyú bűncselekményt bünszövetségben elkövető, a cselekményekben irányító szerepű I.r. vádlott büntetése értelemszerűen túl súlyosnak sem ítéltető, lényeges enyhítésére a másodfokú bíróság nem látott alapot, ekként a védelmi fellebbezés az enyhítést célzó részében sem foghatott helyt.

XI.r. vádlottal szemben az elsőfokú bíróság az enyhítő szakasz indokolt alkalmazásával állapította meg a főbüntetés tartamát. A 4 év 6 hónapi tartamú szabadságvesztés a rendkívül jelentős időmúlásra és arra tekintettel, hogy a XI.r. vádlott cselekvősege csak egy tényállási pontot érintett, nem túl enyhe. Nem tévedett ezért a megyei bíróság a büntetések tartamának megállapításakor, azok súlyosítását a másodfokú bíróság nem találta indokoltnak.

Nem kifogásolható a Btk.45.§ (2) bekezdésének alkalmazása, az irányadónál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat megállapítása sem. A vádlott javára szóló enyhítő tényezők, azok nyomatéka s részben a tárgyi oldali elemek nem zárják ki a kedvezményt. Az elsőfokú bíróság indokolásával az ítéletábra e részben is egyetértett.

II.r. vádlott tekintetében a büntetési tétel középértékéhez közelítően állapította meg a főbüntetést a megyei bíróság. A jelentős mennyiségű kábítószerre, kereskedéssel bűncselekményt próbaidő alatt elkövető, jogász foglakozású vádlottal szemben a törvény szigorának alkalmazása szükséges. A büntetés semmiképp sem túl szigorú, ezért a másodfokú bíróság az enyhítést célzó védelmi perorvoslatot alaptalannak találta.

A különös visszaeső **VI.r. vádlott** büntetését a megyei bíróság az enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki. A súlyos megítélésű büntetett elkövető vádlottnál a büntetés enyhítésére nem kerülhetett sor, mint ahogy **VII.r. vádlott** büntetése is igazodik az elkövető személyiségéhez, a bűncselekmény büntetési tételéhez, valamint a büntett tárgyi súlyához.

Az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések ezért nem voltak alaposak.

VIII.r. vádlott cselekményét ugyan a másodfokú bíróság enyhébben minősítette, a főbüntetés enyhítése azonban így sem volt indokolt. Az enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott és próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés további enyhítésére nem volt törvényi lehetőség.

A pénzmellékbüntetést alkalmazását azonban a másodfokú bíróság mellőzte, mert annak maradéktalanul nem álltak fenn a törvényi előfeltételei.

Az elkövetéskor hatályos, alkalmazott Btk.64.§ a) pontja szerint, akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék és megfelelő keresete, jövedelme vagy vagyona van, pénzmellékbüntetésre kell ítélni, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték el.

Az elsőfokú bíróság e pont alapján szabta ki a pénzbüntetést. A IV. tényállásban ugyanakkor nincs kifejezett, konkrét adat arra, hogy a VIII.r. vádlott haszonszerzés céljából követte el a kábítószer országba behozatalát. A kábítószer behozataláról csak az országba induláskor szerzett tudomást, azt pedig a rendelkezésre álló adatok nem igazolják, hogy ezen cselekményért konkrétan milyen ellenszolgáltatásban, előnyben részesült volna. Ezt a tényállás sem állapította meg. Ezen túlmenően a vádlottnál nem igazolt olyan jövedelem, vagy vagyon, mely alapját képezhetné a mellékbüntetés alkalmazásának.

Ezen okok miatt a másodfokú bíróság a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzte.

X.r. vádlott büntetése is törvényes. Az életfogytig tartó főbüntetéssel is fenyegetett bűncselekményt elkövető, büntetett előéletű vádlottnál a kiszabott 4 éves főbüntetés és a

mellékbüntetés nyilvánvalóan nem túl szigorú, enyhítésre ezért az ítélet tábla e vádlottnál sem látott lehetőséget.

Az első fokon az egyes vádlottakra kiszabott büntetések döntően arányosak egymás viszonylatában is. Kétségtelen, hogy I.r. vádlott lényegesen több bűncselekmény elkövetésében érintett mint társai, a bűncselekmény eltérő minősítése, elsődlegesen az I.r. vádlott kábítószerfüggő volta miatt azonban lényeges ítéleti belső aránytalanság nem mondható ki.

Járulékos ítéleti rendelkezések

Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett I.r. vádlott terhére a debreceni helyrajzi számú szántó vagyonek elkobzásáról és helytállóan mellőzte az intézkedést a többi, zár alá vett ingatlan tekintetében. Az ítélet 142. oldalának 5. bekezdésében e körben is részletes, megalapozott indokolást adott. A irányadó tényállásban megjelölt elkövetési időket figyelembe véve a vagyonek elkobzás feltételei csak a jelzett ingatlanra álltak fenn, ezért más, zár alá vett ingatlanoknál a biztonsági intézkedés feloldása volt indokolt.

A jogszabálynak megfelelnek továbbá az előzetes fogva tartás beszámítására, II.r. vádlottnál a korábbi, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés elrendelésére, valamint XI.r. vádlottnál a feltételes szabadság megszüntetésére és a feltételes szabadságra bocsátás kizártságának megállapítására vonatkozó rendelkezések is.

Törvényes az elkobzott kábítószer elkobzása és más bűnjelekre vonatkozó első bírói döntés is.

A bűnösnek kimondott vádlottakat arányosan kötelezte a megyei bíróság a bűnügyi költség viselésére és helyesen állapította meg, hogy az eljárás megismétlésével összefüggően felmerült költségek az államot terheli. Az ítélet 142. oldalának utolsó bekezdésében e döntéséről is megalapozott indokolást adott.

I.r. vádlott fellebbezésében nem hozott fel olyan új tény, körülményt, mely e járulékos kérdés megváltoztatását tette volna szükségessé.

o o o

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a szükséges részben a Be.372.§ (1) bekezdés alkalmazásával megváltoztatta, míg a törvénynek megfelelő rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helyes indokainál is fogva helyben hagyta.

Az ítélet tábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő közreműködésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, melyet a Be.403.§ (5) bekezdése alapján az állam visel.

Debrecen, 2010. június 16.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Háger Tamás sk.
előadó bíró

Dr. Gömöri Olivér sk.
bíró

ZÁRADÉK:

A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 6.B.278/2008/326.számú ítélete I.r., II.r., VI.r., VII.r., VIII.r., X.r. és XI.r. vádlottak vonatkozásában jogerőre emelkedett és VIII.r. vádlottal szemben kiszabott, próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. június 16.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő